

OOSTVLAAMSCHE ZANTEN.

Mededeelingen van den Bond van Oostvlaamsche Folkloristen,
Maatschappij zonder winstbejag.

TWEEMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT.

De leden ontvangen de
mededeelingen gratis
Jaarlijksche bijdrage
voor het lidmaatschap :
15 frank.

Redaktie : F. Van Es,
de Vilanderstr., 71, Aalst.
Postcheckrekening 2043,98
P. Luyckx, Gent.

Prijs per n^o: 3 fr.
Abonnementsprijs
buitenland : 4 belga's.

De " Bedwipper ,,.

Wel kent men de nog zeer in gebruik zijnde bedkasten, bedkoetsen en de alkoven, doch van een " bedwipper ,, heeft men gewis nog niet gehoord. Deze soort van slaapstede wordt dan ook uiterst zelden meer aangetroffen en naar onze bevinding enkel nog binnen de Zuid-Oosthoekstreek van Oost-Vlaanderen, in zeer bouwvallige, getimmerde woningen uit het begin der 18^e eeuw.

Niet alleen in de benaming, maar ook in het gebruik van den " bedwipper ,, zullen stellig de folkloristen, die zich met de inrichting van de plattelandsche woning onledig houden, een zeker belang stellen. Het is vooral de eigenaardige, zeer primitief bedachte, tevens gecompliceerde wijze om zich te bed te begeven, waarop wij de aandacht willen vestigen. Want om den " bedwipper ,, te gebruiken wordt er immers, indien niet voor de jonge lui, dan toch voor de ouderen, een zekere behendigheid vereischt, die wel eenigszins acrobatisch mag heeten. Immers, om het smalle, enge en door één klein venstertje nauwelijks verlichte en verluchte kamertje — met juist voldoende plaats om een bed te bergen — binnen te geraken, moet men door den z. g. " bedwipper ,, in plaats van, naar de gebruikelijke wijze, door een deur.

Een " bedwipper ,, is feitelijk anders niet dan een vierkante opening, die aangebracht is in een der binnenwanden (van teenwerk, met klei bestreken) van de woon- of keukenkamer en die deze van de slaapkamer afscheidt. Hij meet zowat 0.75 bij 0.75, en is van een houten sluitluik voorzien. De onderlijn van deze opening bevindt zich ca 1.10 m., soms 0.70 m., boven den vloer van gestampte kleiaarde.

Om nu door den " bedwipper „ te geraken, moest of moet men eerst plaats nemen op een stoel of op een bank en daarop rechtstaan, het hoofd en het bovenlijf door de vierkante opening steken, vervolgens een knie tamelijk hoog opheffen om alzoo een been naar binnen te draaien, zoodat men als te paard op den onderrand van deze opening komt te zitten. Door nu het andere been eveneens op te heffen en het insgelijks naar binnen te draaien, wipt men zich te bed. Vandaar de eigenaardige benaming " bedwippen „ (1).

Is nu de " bedwipper „ door de luik gesloten, dan denkt de niet-ingewijde, die zich in de woonkamer bevindt, in de eerste plaats aan een soort van schapraai of ingemaakt muurkastje, zonder ooit te vermoeden, dat achter deze luik de eigenlijke toegang tot de slaapstede verborgen is.

Wij meenen dat dit gebruik zijn oorsprong vindt in een ouden, traditioneelen veiligheidsmaatregel. Het zou inderdaad voor een binnendringende persoon vooreerst niet heel gemakkelijk gaan om het luikje te openen, daar dit aan de binnenzijde, waar de slapenden zich ophouden, gesloten wordt. Vervolgens zou het lastig zijn, om zonder tegenstand, de inwoners te overvallen, wegens de moeilijke houding, die men aannemen moet om tot hen te geraken. Hier denken we dan ook aan de vele troebele tijden, aan de zwervende benden, die het platteland onveilig maakten, aan " voetbranders „, e. z. m., vooral aan de bandietengeschiedenis uit de 18^e- en 19^e eeuw. Doch ondanks het feit nu, dat de " bedwipper „ enkel maar binnen 18-eeuwsche woningen aangetroffen is geworden, is het daarom nog geen bewijs, dat hij niet ouder, ja, veel ouder zou zijn.

We meenen hem dan ook met eenige zekerheid te mogen herkennen op teekeningen en schilderwerken uit de 17^e eeuw, o.a. bij A. Brouwer, D. Teniers, David Ryckaert e.a., die tal van nauwkeurig uitgevoerde binnengezichten van plattelandsche woningen afgebeeld hebben. Al doet nu deze in den binnenwand aangebrachte opening wel eens uitsluitend dienst als kijkgat (kijkvenster), dat eveneens van een sluitluik voorzien is, toch is het zeer verwant met den " bedwipper „, daar men er door ook, zonder het bed te moeten verlaten, en van uit

het ietwat hooger dan den vloer gelegen slaapvertrek, de binnenplaats of halle van de woning kon overschouwen.

Wij durven dan ook zonder twijfel besluiten, dat het gebruik van den thans z. g. "bedwipper", van zeer ouden datum moet zijn. En indien wij rekening willen houden met de oeroude techniek van den volkshoutbouw, het stroodek-
kersvak enz. welke, schier ongewijzigd, uit onheuglijke tijden tot ons zijn gekomen, dan meenen wij deze wand-
opening in direkt verband te kunnen brengen met de eigen-
aardige types van huisingang, o. a. aangewend bij de oudst bekende Germaansche volkeren. Een stevig bewijs hiervoor levert ons de reeks merkwaardige voorbeelden van aschurnen in den vorm eener woning (huisurne), welke vooral in Duitschland ontdekt werden en waaronder er dagteekenen uit het vroeg-Brons- en uit het laat-Hallstattijdsperk — cf. de "Celhut", (Unseburg, Dessau, Braak); de "Rundgurte", (o. a. Schwanebeck, Wulferstedt) — en die dezelfde huisvormen voorstellen, die heden nog, in zekere gebieden, o. m. bij Afrikaansche, Australische natuurvolkeren in gebruik zijn. Om binnen deze zoeven vermelde oude of hedendaagsche woningen te geraken moest of moet men zich door een boven den grond geplaatste opening van den buitenwand laten glijden en nagenoeg dezelfde bewegingen uitvoeren als dit bij de te onzent nog bestaande "bedwippers", het geval is.

Zouden wij in den "bedwipper", niet een vaag overblijfsel van een op ons vasteland eertijds alom verspreid gebruik kunnen zien, doch waarvan de herkomst niet alleen in zeer afgelegen beschavingsperioden zou te zoeken zijn, maar in den eigenlijken ingang zelf van zekere, toentertijde aangewende celhutten of hutten? Mogelijk zou dan, in veel latere tijden, door de langzamerhand gunstiger wordende omstandigheden, door verbeterde levensvoorwaarden, hetzij ook door den vooruitgang op gebied van de houtbouwtechniek of door de ontwikkeling van de ééncellige woning naar de twee- en driecellige, deze primitieve huis- of zaaltoegang naar binnen zijn overgebracht om er, na vervangen te zijn geworden door een gewone, meer praktische deuropening, in een der binnenwanden van de ingedeelde ruimten (slaapplaats b. v.) dezelfde functie te verrichten als eertijds aan

den buitenwand, en dan later, wie weet wanneer, hier "bedwipper", elders wellicht anders te worden geheeten.

Kan onze onderstelling over "den bedwipper", gewaagd heeten, toch is zij niet het minst omlegd van fantazie. In ieder geval is de "bedwipper", alleen reeds door het feit dat, voor zoover ons bekend is, hij tot een drietal overblijvende exemplaren geslonken is, en op het punt stond onopgemerkt voor altijd te verdwijnen, zeer belangrijk voor de geschiedenis van onze plattelandse kultuur.

Clement Trefois, Gent.

(1) Enkel en voor zoover ons totnogtoe bekend is, aldus geheeten in Zuid-Oostelijk Oost-Vlaanderen. Niet het minste spoor van het bestaan van dergelijk gebruik mochten wij elders vaststellen.

Volksliederen en -rijmpjes opgeteekend te Bassevelde.

In de Maneschin.

Allegretto

Begin

's Avonds in de ma-ne-schin't knechtje wil bi't meisje zin.

Refrain

Wâ-gen dat is,
Hier is de vo-gel en daar is de visch en daar is het meis-
je, dat be-dree-ge-lijk is. In de mâ-ne, in de mâ-ne!

Stroof

Hier is ... kort en daar is lang en daar is de snijders, snijders...
Hier is ... kort en daar is lang en daar is de snijders-bank.

Kort en lang en de snij-dersbank.
Griet en Jan en de schoefelman.
Den ul, de vink en 't midgerdink.
Enz. enz.

ad. refrain

- A. 's Avonds in de maneschin
't Knechtje wil bi 't meisje zin,
- B. *Refrein* :
Wagen dat is, (*traag*)
Hier is de vogel en daar is de visch (*normaal*)
en dààr is het meisje dat bedriegelijk is (*vlugger*)
In de mâne, in de mâne ! (*traag*)
- I. Hier is kort en daar is lang
en daar is de snidersbank.
Kort en lang en de snidersbank ; (*lento, recitativo presto,*
prestissimo)
- Refrein.*
- II. Hier is Griet en daar is Jan
en daar is de schoefelman.
Griet en Jan en de schoefelman, kort en lang en de
snidersbank
Refrein.
- III. Hier is de(n) uil en daar is de vink
en daar is 't mager dink
De(n) uil en de vink en 't mager dink, Griet en Jan en
de schoefelman, kort en lang en de snidersbank.
Refrein.
- IV. Hier is 't schip en daar is 't zeil
en daar is de schippersdweil.
't Schip en 't zeil en de schippersdweil, enz. enz.
Refrein.
- V. Hier is de(n) aap en daar is z'n kot
en hier is de(n) Hottentot
De(n) aap en 't kot en de(n) Hottentot, enz. enz.
Refrein.
- VI. Hier is de worst en daar is de rooster
en daar is de(n) maagdentrooster (1)
De worst en de rooster en de(n) maagdentrooster, enz.
Refrein.
- VII. Hier is de wafel en daar is de koek
en daar is de pastoorsbroek.
De wafel en de koek en de pastoorsbroek, enz. enz.

(1) De kantwerksters zaten met hun voeten op een vuurpot, gevuld met
houtschool, die heette *maagdentrooster*.

Refrein.

- VIII. Hier is de rat en daar is de muis
en daar is de vogelstruis.
De rat en de muis en de vogelstruis, enz. enz.

Refrein.

- IX. Hier is de(n) abt en daar is de Paus
en daar is de(n) arme(n) smaous.
De abt en de Paus en de(n) arme(n) smaous.

Refrein.

- X. Hier is de bas en daar is de fluut.
en hier is het liedje uut.

De bas en de fluut en het liedje is uut, de abt en de Paus en de(n) arme(n) smaous, de rat en de muis en de vogelstruis, de wafel en de koek en de pastersbroek, de worst en de rooster en de(n) maagden-trooster, de(n) aap, z'n kot en de(n) Hottentot, 't schip en 't zeil en de schippersdweil, de(n) uul en de vink en 't mager dink, Griet en Jan en de schoefelman, kort en lang en de snidersbank.

Wagen dat is ;

Hier is de vogel en daar is de visch

En dààr is het meisje dat bedriegelijk is :

In de mâne, in de mâne !

NOTA'S

De zanger met een stok gewapend, toont bij het zingen de afbeelding van al wat hij vernoemt op een doek.

Hij begint met A., dat hij slechts éénmaal zingt en schalks voordraagt.

Dan komt B, dan e strofen.

Na enkele strofen zingt het publiek alleen " in de mâne „ mede.

De zanger draagt elke stroof in normaal tempo voor. Na iedere stroof herhaalt hij op recitatieve wijze al het reeds gezongene van achter naar voor, zooals hierboven aangegeven, of van voor naar achter naar keuze, bijna in normaal tempo voor het begin, maar na twee, drie strofen al vlugger en vlugger, naar gelang hij het einde nadert.

Kort en lang en de snidersbank
Griet en Jan en de schoefelman
De(n) uul en de vink en 't mager dink
't schip en 't zeil en de schippersdweil
De(n) aap, z'n kot en de(n) Hottentot
De worst en de rooster en de(n) maagdentrooster
De wafel en de koek en de pastoorsbroek
De rat en de muis en de vogelstruis
De abt en de paus en de(n) arme(n) smaus
De bas en de fluut en het liedje is uut.

Meiliedje.

M. = ♩ = 92 matig

*Ik plantte mijnen Mei en ik brake mijn ei en de
dorre viel uit mijn schale. Wij-ve-ken wilde mij geen
ander eiken geven, 'k zal uw dochterken niet hale.
Tsiep! tsiep! in den nest de zwart'hoenderkens leggen best de
witte niet te min; schiet er over den kop den elleboog in.
'Wjueken galat ten neste, breng er mij van de beste,
breng er mij zeven-tiene, 'k zal ze wel ver-diene,
'k zal er mee naar huis gaan en in mijn moeders
kock-panne slaan.*

(Nu nog op 1ⁿ Mei door de kinderen te Bassevelde gezongen.)

— 96 —
~~Meiliedje.~~
Meiliedje.

♩ = 69 *matig*

Roozje, waar wilt gy va - ren? Tusschen twee bergen en
da - lens. Al aan mijs zoete lief venster - ken, daar
staan twee mei - kens zoet. Het een draagt notemas -
ka - de en 't ander draagt mei - kens zoet. 'Wat
zull'n wij den nachtegaal ge - ven? Een tap op zij - nen
bek, op - dat hij niet zou klap - pen, wie
dat zijn zoetelief is. Wie dat zijn zoetelief is.

(Zeer oud lied gehoord te Bassevelde). •

Knierijmpje.

Jutekotje pijrdje,
Naar Gent al om een stijrtje,
Naar Gent al om een tijsebaart,
Van tijsebaart naar Eve.
Wat zullen wij ons peerdeken geven?
We zullen ons peerdeken doen beslaan.
We gaan er mee naar Toeroet gaan,
Van Toeroet naar Halle.
'k Vonde daar een kalle.
Kalle, wat zit ge daar te doen?
De ganzekens te wachten,
De ganzekens zijn maar tien pond weerd,
Tien pond in een blanse.

'k Reed er mee naar 't Fransche.
Als 'k in 't Fransche binnenkwam,
De koe lag voor de deure gespan,
't Kalf lag in de wiege
't Katje maakte de boter op,
De vleurmuis vaagde 't huis uit
Van achter in den lochting,
Waar al de kraaikens vochten.
Er kwam daar een leeuwerke,
Ze timmerde daar heur kerke
Te midden van de zee.
Er kwam daar een kwakkel
Al met een rotten appel.
Hij smeed den appel de kerke in twee
En er was van mijn leven geen kerke meer.

M. Van de Wattyne
(Bassevelde),

VOLKSHUMOR.

Addenda en Corrigenda.

A) Lijst der Spotnamen. (1)

- 713 . MEERSTRATEN (geh. van Hamme)
" *Meerstraatsche papzakken* „
J. Cornelissen (Volkshumor, IV, 326).
77. MOERBEKE (Waas) : c) " *Moerbeeksche krotters* „
Meegedeeld door den hr Cl. Tréfois.
78. MOERZEKE : c) " *Moesje pruimen* „
(Met Moerzeke-kermis — 1ⁿ Zondag van September — worden veel pruimen gegeten).
J. Cornelissen (Volkshumor, II, 138).
- 792 . MOORTZELE : " *Platteborzen* „
Meegedeeld door den hr Cl. Tréfois.

(1) Zie Ovl. Zantea, VII jg., blz. 33.

95. OOST-EEKLOO : In verband met den spotnaam
"Oosteekloosche verkens,, (Zie Oostvl. Z. III, blz 46),
deelt de hr Tréfois ons mede, dat men de Oost-
Eekloonaars ook toeroept " *Eikels in den bak* „.
- 952 . OOSTERZELE : a) " *Groenbuiken* „
b) " *Hooveerdigaards* „
(Vandaar ook het gezegde " *Hoovaardig Oosterzele*„)
Meegedeeld door den hr De Coker, St.-Lievens-
Essche.
- 1052 . PUIVELDE : " *Kabonuseters* „
(*Kabonus* of *Kaboning* is een kleine schelvisch, die
gezouten en gedroogd is),
J. Cornelissen (Volkshumor, IV, 327)
109. RUPELMONDE : c) " *Vlaemsche roveren* „
(J. Van Maerlant noemt de Rupelmondenaars zoo)
Aangehaald door J. Cornelissen (Volkshumor,
II, 143).
110. SCHELDEWINDEKE : b) " *Groene buiken* „
c) " *Langharigen* „
(Zij hebben geen geld om hun haar te laten
snijden).
Meegedeeld door den hr Cl. Tréfois.
- 1152 . SINT-ANTELINKS : " *Botteriken* „
Meegedeeld door den hr De Coker, St. Lievens-
Essche.
- 1153 . SINT-GILLES (Waas)
a) " *Eiertrappers* „
Joos (Idioticon, 205)
b) " *Nijpers* „
(Andries de Clercq, bijgenaamd *Drieske Nijpers*,
de vermaarde wonderdokter, verbleef aldaar en
stierf er den 12 Januari 1853).
c) " *Geernaateters* „
(Eters van garnalen).
J. Cornelissen (Volkshumor, II, 146).

1154. SINT-GILLES (Dendermonde): " *De Sprinters* „
(De hardloopers)
Meegedeeld door den hr Cl. Tréfois.
116. SINT-NIKLAAS: e) " *Rapenbra(d)ers* „
(Naar het wapen van de stad, waarin een raap
verbeeld is).
Ons Volksleven, IV, 172 (Zie aldaar de sage, zie
ook Lokeren).
f) " *Stekdragers* „
(Vroeger werden te Sint-Niklaas veel solferstek-
ken of zwavelstokken gemaakt).
J. Cornelissen (Volkshumor, II, 148).
117. SLEIDINGE: c) " *Taatjespapeters* „
Te Evergem. Opgeteekend door den hr Cl. Tréfois.
Zie Evergem, Ovl Z., II, blz. 14.
d) " *Steinsche klokke* „
(Omdat er maar één klok in den kerktoren hangt).
Opgeteekend door Adv. J. Vermeulen.
118. SOTTEGEM: h) " *Harstplaasters* „
(Harstplaaster: pleister van schoenmakerspek.
Spotnaam verwant met dien van *Schoenmakers van
Sottegem*.)
Teirlinck (Idioticon, II, 18).
119. STEKENE: e) " *Bessembinders* „
(Vroeger maakte men er veel bezems).
J. Cornelissen (Volkshumor, II, 150).
121. TEMSCHE: c) " *Temsche wijen* „
(Hun mond staat wijd open van schelvisch te eten)
J. Cornelissen (Volkshumor, IV, 327).
123. VELZIKE: c) " *Beeneknagers* „
(Ze moeten de beenen knagen uit armoede).
J. Cornelissen (Volkshumor, IV, 325).

124. VERREBROEK : b) " *Polderdodden* „
(Zie Klinge c)
J. Cornelissen (Volkshumor, II, 154).
128. VRACENE : b) " *Mosselkoppen* „
(Omtrent de jaren 1850 waren de aardappelen
zeer schaarsch. Vele inwoners geneerden zich
met mosselen en werden er onpasselijk van. Zij
kregen dikke koppen. Vandaar de spotnaam).
J. Cornelissen (Volkshumor, II, 155).
- c) " *Torenblusschers* „
(Naar den torenbrand van 1873, veroorzaakt door
den bliksem).
J. Cornelissen (Volkshumor, II, 155).
- d) " *Vlaamsche peezakken* „
(Te Verrebroek. Men plant er veel wortelen of
peeën).
J. Cornelissen (Volkshumor, II, 156).
- 128². WAARSCHOOT : " *Brouweters* „
(Brouw : bloemkoek, die met boter gegeten wordt).
J. Cornelissen (Volkshumor, II, blz 46) Zie
Lembeke.
- 131². WELDEN : " *Papeters* „
J. Cornelissen (Volkshumor, IV, 325).
133. WETTEREN : c) " *Wettersche koestrontpleiten* „
J. Cornelissen (Volkshumor, IV, 327).
- d) " *Wettersche haringfretters* „
Meegedeeld door den hr Cl. Tréfois.
137. WINKEL-SINT-KRUIS : c) " *Schieweikakkers* „
(De inwoners worden behalve " *schieweieiters* „ ook
minder fatsoenlijk " *Schieweikakkers* „ genoemd).
J. Cornelissen (Volkshumor, IV, blz 324).
- 137². WONDELGEM : " *Kerremelkzoekers* „
(De plaats, waar het feit zich zou hebben voorge-
daan, waarop die benaming slaat, zou nu nog
Karnemelkbrug heeten).
Opgeteekend door Adv. J. Vermeulen.

1392. ZAFFELARE : 1) " *Botzakken* „
(Botteriken).
2) " *Babbelaars* „
(Babbelaars is een zeker soort van suikergoed).
3 " *Pereneters* „
J. Cornelissen (Volkshumor, IV, 324).
1402. ZEEVERGEM : " *Tsuurkenzuipers* „
(’t Schijnt, dat er vroeger daar geen pinten waren.
Men dronk er uit " *tsuurkens* „ — halve pinten —
uit gierigheid).
Opgeteekend te Zemmerzake door den hr Cl.
Tréfois.
142. ZINGEM : d) " *Vechters* „
J. Cornelissen (Volkshumor, IV, 324).

Boekbesprekingen.

J. Van Vlierberghe. — Het Symbolisme der Bloemen, een folkloristische Zant. — Dendermonde druk. J. Van Lantschoot, 1930, 95 pag., 8°. Prijs : 5 fr.

Dit boek bevat twaalf hoofdstukken, waarin de bloemen worden besproken als allerlei zinnebeelden in het oud verbond, bij de H. Drievuldigheid, in het leven van den Zaligmaker, het leven van de H. Maagd, den H. Jozef, de H. Anna en andere heiligen ; het kerkelijk jaar, de kerk en hare bedienaars ; de levensroep, de kunsten en eindelijk de zedelijke deugden en ondeugden.

Over dit onderwerp verscheen vroeger een boek van den Antwerpschen schrijver A. Oomen.

Van Vlierberghe heeft geen gebruik gemaakt van de kruidboeken van Dodoens, noch van De Bo, noch van pater Pâque, S. J.

Het boek verdient de aandacht onzer folkloristen.

Jaarboek van den Dieterschen Kunstkring — 3^e jaarg. 1930-31 — Zoutleeuw : druk. Karel Peeters — 64 pag. 8° - 10 fr.

In dezen bundel geeft de heer *C. H. Peeters*, van Schaffen, een lijst van vogelnamen in onze volkstaal, met de overeenkomstige namen in het Algemeen Nederlandsch, de wetenschappelijke benamingen in het Latijn, in het Fransch, in het Duitsch en in het Engelsch.

De lijst gaat van blz 43 tot en met 49. Zij bevat een honderdtal namen, waaronder verscheidene in het Hagelandsch dialect.

Het is een zeer degelijke bijdrage tot de kennis onzer volkstaal.

Spijtig dat schrijver geene kennis genomen heeft van mijne bijdrage over hetzelfde onderwerp, verschenen in het folklore-tijdschrift *Volk en Taal*, 3^e jaarg (1890-91), pag. 100 - 123 - 148 - 170 - 276.

Wie stelt er een volledig woordenboek op der *Vlaamsche diernamen*, in den aard van het kruidwoordenboek van De Boen dat van pater Pâque S. J. ?

P. Van den Broeck.

Nota : Een omstandig verslag over de algemeene vergadering van Zondag 30ⁿ October j. l. zal verschijnen in het Januari-n^r, VIIIe jg. (1933).

In Memoriam.

Alfons Van Werveke.

Wij vernemen bij het ter perse leggen van dit nummer het overlijden van ons medelid, den heer *Alfons Van Werveke*, eere-konservator van de musea en historische monumenten der stad Gent, geboren aldaar den 12 Aug. 1860 en overleden te St.-Denijs-Westrem den 21 October 1932.

Wij betuigen aan de familie Van Werveke onze innigste deelneming in haar rouw. Ons land verliest met hem een flinken geleerde, een onvermoeibaren vorscher op het gebied der geschiedenis, der oudheidkunde en der folklore.

INHOUDSTAFEL.

VIIe Jaargang (1932).

1. OFFICIEEL GEDEELTE :	blz
De Kommissie voor folkloristische Opzoekingen (Prof. De Keyser).	1
Folklore-museum (L. Verlodt).	29, 39
Plechtige Opening van het Folklore-museum op 16 Juli 1932.	73
II. OPSTELLEN VAN ALGEMEENEN AARD :	
Dialektstudie en Folklore (Prof. Dr E. Blancquaert).	3
Gentsche Typen - De Voorzitter van de « Zouaven » (Em. Andelhof).	25
Ontwerp van een Bibliografie over de Volkskunde van het oude graafschap Vlaanderen (Dr R. Apers).	57
Voormalig Post- en Vervoerwezen te Aalst (P. Van Nuffel).	68
III. ZANTEN : a) Volksgebruiken :	
Van Feesten en Stoeten in vroegere dagen te Ninove (Marcel de Paepe).	8
De Meiboom van Wieze (G. Muylaert).	41
De « Bedwipper » (Cl. Tréfois).	89
b) Volksliederen en -rijmpjes :	
Een Greep Vlaamsche Aftelrijmpjes (Cl. Tréfois).	14
Driekoningenliederen uit het Sottegemsche (O. Coessens).	28
Volksliederen en -rijmpjes opgeteekend te Basse- velde (M. Van de Wattyne).	92
c) Volksletterkunde :	
Een Gentsche Sage (Marc. Deruelle).	30
Sottegemsche Sagen en Legendes (O. Coessens).	80
d) Volkstaal :	
De folklore van de koffie in Everbeek (A. H. Van Dijck).	31

e) Volkshumor :	blz
Lijst der Spotnamen (Addenda en Corrigenda) (F. Van Es).	33, 97
IV. BOEKBESPREKINGEN :	
De Legende van den Reus van Hamme.	24
Jaarboek van den Diesterschen Kunstkring (P. V. d. Broeck).	101
Cornelissen (J.) - Hagel, Hagelmissen, Hageloffers en Hagelkruisen.	86
Cornelissen (J.) - Over eenige verdwenen of thans nog bestaande gilden en vereenigingen te St. Antonius.	86
Luyckx (J. B.) - De Kinderspelen (P. V. d. Broeck)	85
Meyers (Jos.) - Studien zur Siedlungsgeschichte Luxemburgs.	87
Polgen (H.) - Kurze Lautlehre der Mundart von Echternach.	24
Peeters (H.) - Onze brandweer vroeger en nu (F.V.Es)	40
Tulkens (J.) - De Liedjes van Hilda.	87
Vankenhove (R.) en Lepage (A.) - Het Volksleven in het Straatlied (F. V. Es).	87
Van Nuffel (P.) - Philippus Rogghé.	24
Theodoor De Vidts.	24
Albert Liénart.	86
Van Vlierberghe - Het Symbolisme der Bloemen (P. V. d. Broeck).	101
V. PERSONALIA :	
In Memoriam O. Soenen.	24
In Memoriam L. De Vriese.	72
Een rijmpje van Guido Gezelle (J. V.)	88
In Memoriam A. Van Werveke.	102
VI. Register op Celis, Gabr. : Volkskundige Kalender voor het Vlaamsche Land (Dr F. M. Olbrechts) (afz. pag.)	
	48 blz.

ILLUSTRATIE :

De Meiboom van Wieze.

n^r 3